

matist rigtigt, at første Stykke af § 4 føies til Slutningen af § 3, samt at Slutningsstykket i § 4 gjøres til en ny Paragraf. Dette er Grunden til Fremkomsten af Endringsforslagene Nr. 4, 5 og 8.

Da det kan antages, at Sognefogderne ligesom hidtil meget ofte ville komme til at foretage den første Forretning i Smaaboer, har Udvalget troet at burde stille Endringsforslaget Nr. 11.

Udvalget billiger fuldstændig Lovens Bestemmelser om det Vederlag, som de sportellønnede Embedsmænd herefter ville faae af Statskassen, istedetfor den Afgang, som de ville lide i deres Embedsindtægter. Man har erfaret, at adskillige Bestillingsmænd og Budde ved nogle af de kjøbenhavnske Netter formenes ved nærværende Lov at ville lide et Tab i deres nuhavende Indkomster. Saavel Fleretal som Mindretal stiller Endringsforslag under Nr. 17 og 18 om at yde de Paagjældende Erstatning for det mulige Tab.

3. Overensstemmelse med, hvad der er vedtaget i Lønningslovene, foreslaar Udvalget i Endringen Nr. 16, at Finansministerens Afgjørelse er endelig ved alle de Spørgsmaal, som maatte opstaa i Anledning af Dpgjørelsen.

Efter hvad der er Udvalget bekendt, vil Erstatningen blive mellem 25 og 30,000 Rd.

Fleretallet har ikke troet, at det vil være rigtigt at blive staaende ved disse mindre indgribende Endringsforslag. Da Skifteafgiften erlægges samtidig med Arveafgiften, vil den Lettelse, som efter Lovforslaget vil komme tilstede, kun føles i meget ringe Grad. Naar man lægger Mærke til, at Arveafgifterne indbringe over 300,000 Rd. om Aaret og Skifteafgifterne omtrent 260,000, kan en Nedgang deri af henved 150,000 Rd. ikke siges at være noget Betydeligt, saa meget mere som de øvrige Indtægter i Følge Sportellovgivningen vedblive usforandrede og afgive en større Indtægt end foruden til Retspleiens Forvaltning, navnlig ved Underdomstolene. Dertil kommer, at der kan blive Boer, som, selv om samtlige Udvalgets Endringer maatte blive vedtagne, kunne komme til at betale en større Afgift her- efter end efter den bestaaende Lovgivning. Vi sigte herved til de Boer, i hvilke Arv og Gjæld ikke vedgaas — maasse af en Grund, som det ikke staar i Arvingernes Magt at sjerne — men som ikke desmindre kunne vise sig at være gjældfri; saadanne Boer komme til at betale $1^{10}/_{15}$ pSt. Nu er den højeste Afgift, som erlægges, $1^{9}/_{15}$ pSt. Dette Forhold finder Fleretallet ikke rigtigt. Overhovedet ville de gode Boer ikke faae nogen synderlig Lettelse. Flere af Udvalgets Medlemmer have derfor været af den Mening, at det vilde være det Rigtigste helt at stryge den i § 3 under b. nævnte Procent; man har fundet, at dette vilde være saameget rigtigere, som det neppe kan siges, at de gode Boer

forvolde Skifteretten mere Arbejde end de mindre gode. Det Modsatte turde snarere være Tilfældet. Naar samtlige Medlemmer af Fleretallet have forenet sig om at blive staaende ved $1/2$ pSt, da er dette ene og alene stet af Hensyn til den nu bestaaende Ordning.

Et Fleretal foreslaar ligeledes, at der herefter ikke skal ydes nogen Kjendelse, naar den efterlevende Wgtefælle bliver sidende i uskiftet Bo. Der kan neppe gives nogen Grund for, at der skal ydes en saadan Kjendelse, da Skifteretten ikke har mindste Uleilighed med disse Boer. Man har havt saa meget mindre Betenkelighed ved at foreslaa dette, som Statskassen derved kun vil lide et mindre betydeligt Tab. Efter Lovforslagets Motiver vil det være 20,000 Rd., hvilket Tab dog kun er et midlertidigt, idet vel endog Fleretallet af de Boer, hvor den længstlevende Wgtefælle foreløbig sidder i uskiftet Bo, siden blive undergionne offentlig Skiftebehandling, hvorved der alt erlagte Kjendelse kommer til Udbrag.

Angaaende den finansielle Virkning, Fleretallets Endringsforslag ville have, anse vi det for umuligt at kunne sige noget Bestemt, fordi Ingen kan vide, hverken hvormegent der vil indkomme ved Ertraditionsboer, eller i hvilken Udstrækning der vil blive holdt privat Skifte i Genhold til § 77 i Loven om Skifte af Dødsbo og Fællesbo. Kun saa meget er sikkert, at det foreslaaede Vederlag efter Vedtagelsen af Endringerne vil være en tilstrækkelig Godtgjørelse for udsjort Arbejde.

De øvrige Endringer, som ere bragte i Forslag, ere enten af mindre Betydning eller ogsaa en Følge af de allerede nævnte.

Mindretallet (Det. Hansen, Kinnestad, Schjørring og Bogelius) er med Fleretallet enig om at fraraade den foreslaaede Forandring i den hidtilgjældende Lovgivning, at der i Boer, som ekstraderes Lodtagere til fri Naadighed, fremtidig skulde svares fuldt Skiftegebyr, — om man end ikke deler alle de af Fleretallet i Betænkningens Begyndelse opstillede Betragtninger. Mindretallet har imidlertid maattet erkende det Betænkelige i (saaledes som efter Forslag Nr. 7) at overlade Beskættelsen af Afgiften i Ertraditionsstilfælde til Skifterettens frie Skjøn, der ikke skulde være bundet ved nogen Regel eller engang Veiledning, og som derfor turde befrygtes at ville falde meget forskjelligt ud ved de forskjellige Netter. Derhos synes det mindre rigtigt, at vedkommende Lodtagere i Boet skulde være berettigede til, lige til det sidste Dieblik, da Boet optages til Slutning, at forstaa sig nedsat Afgift ved at forlange Boet udleveret til fri Naadighed, altsaa paa et Tidspunkt, da alt det væsentlige Arbejde i Boet er færdigt. Som Følge heraf har Mindretallet opstillet en anden Affattelse af dette Punkt (Forslag Nr. 5), ved hvilken det er foresjagt at undergive dette Forhold faste Regler. Tre af Mindretallets Medlemmer have end-